

WIJ GEDENKEN.....

Op 17 juli 2009 is onze oud-parochiaan Broeder Jerome Vermersch overleden. Hij is geboren te Wevelgem op 2 september 1922. Jarenlang was hij als missionaris werkzaam bij de Eskimo's in Canada. De laatste jaren was hij op rust te Waregem. De uitvaartdienst had plaats op 23 juli in de kapel van de Paters Oblaten te Waregem.

Bij het heengaan van een MISSIONARIS, BROEDER JEROME VERMERSCH, PIONIER bij de Eskimo's.

Tijdens de zogenaamde komkommertijd, wanneer het nationaal en internationaal nieuws wat stiller gaat lijken, ontvielen ons enkele goede mensen, die ieder op hun terrein dienstvaardigheid en competentie hoog in het vaandel schreven. Belangrijke Wevelgemse figuren die wellicht een gezegende ouderdom kenden en wat aan de zelfkant van onze gemeentelijke maatschappij leefden tijdens de laatste jaren, maar toch een bepaalde voorbeeldfunctie aan de dag konden leggen. Zo waren de noeste werkers uit onze vlaggemeente.

Een bewogen leven

Het is onze taak even stil te staan bij de figuur van broeder Jérôme Vermersch die op 17 juli in Wielsbeke overleed. De kapel van de Oblaten zat nokvol en we herkenden er naast de vele leden van de Oblaten en de vele vrienden van de broeder ook talrijke familieleden en vrienden uit onze gemeente. Jerome kende een bewogen leven. De oorlogsjaren tekenden hem, het harde leven tijdens die jaren, het werk bij het vlas in de firma Cottyn. Dit alles sloeg zijn stempel op het leven van de broeder. Dit leven werd uitvoerig beschreven in de 14de jaargang van Wibilinga.

Gelukkig konden we zo nu en dan nog eens de broeder horen vertellen over zijn Eskimo's en de avonturen in het Hoge Noorden. Dan wees hij op de kaart van Canada waar hij diverse plaatsen aandeed en nog steeds in de herinnering van de ouderen blijft. De provinciale overste van de orde wees op de enorme werkkraft en dienstbaarheid van de medebroeder, die nooit klaagde en zich wist weg te cijferen voor de andere.

Roeping

De celebrant haalde talrijke voorbeelden aan die wezen op die noeste arbeid, die bereidwilligheid, die dienstbaarheid overal waar het kon. Pater Demolder, een confrater, verwoordde dit in de dankbare herinnering aan Jérôme.

Jérôme had geen moeite om zich weg te cijferen want cijferen deed hij niet.

Eén woord kende hij niet, ook niet in de laatste, moeilijkste periode van zijn leven: klagen.

Jezus volgen was het motto van zijn leven als kloosterling. Dat zag je aan zijn bidden:

Hij was inwendig verbonden met God, zijn Vader, naar het voorbeeld van Maria, zijn Moeder.

Eenvoud, genegenheid en warme menselijkheid sierden zijn persoonlijkheid;

het maakte hem tot vriend van wie hem ontmoette.

Zijn leven was als een brandende kaars, die licht en warmte uitstraalde, een leven lang, tot ze, opgebrand, in God haar voltooiing vindt.

Jérôme, je bent een aanwinst voor de schare die voorgoed in Gods genegenheid geborgen is.

De broeder had de oorlogsjaren in volle hardheid meegemaakt en hij wist en besepte geleidelijk aan dat dit niet de weg was die men als mens bewandelen moest. Hij kon groeien tot een leven in volle dienstbaarheid om Gods wereld anders te maken. Zijn talenten stelde hij honderdvoudig ten dienste van "de minsten der mijnen". Echte zingeving in het leven van onze dorpsgenoot.

POL LEMAN